Nr. 2 Koźmin, środa dnia 6 stycznia 1926 r. Rok 39.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc styczeń 1,00 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 3.

Instrukcja
o sposobie przeprowadzenia wyborów w gminach wiejskich.

(Dokończenie.)

Art. 14.

Każdy wyborca oddaje głos osobiście. Chorym i kalekom wolno się posługiwać pomocą drugich.

Art. 15.

Jeden z członków komisji, któremu przewodniczący to polecił sprawdza spis wyborców i przy oddawaniu głosu przez wyborców notuje przy jego nazwisku, że głos oddał, lub też robi widoczny znak przez zakreślenie jego nazwiska.

Art. 16.

Przewodniczący po sprawdzeniu zapisania wyborcy w spisie odbiera od niego kopertę i niezalepioną wrzuca do urny.

Art. 17.

Głosowanie kończy się z upływem godziny oznaczonej.

Gdy w chwili tej znajdują się w lokalu wyborczym osoby, które głosów nie oddały, natenczas komisja wyborcza zamyka lokal i odbiera ich głosy.

Gdy już niema głosujących, komisja wyborcza lokal otwiera i przystępuje do sprawdzania wyniku wyborów.

Komisja wyborcza wyjmuje z urny koperty, liczy je i sprawdza, czy ilość kopert zgadza się z ilością oddanych głosów zapisanych w spisie wyborców.

Obie te liczby wpisuje się do protokółu, wyborczego.

Następnie otwiera się koperty, sprawdza, o ile oddane głosy są ważne i zestawia się je według list propozycyjnych.

Art. 18.

Wynik wyborów oblicza się w sposób podany w poniżej przytoczonym przykładzie:

Przykład:

W danej gminie jest 314 wyborców, wobec czego wybiera się 16 radnych. List propozycyjnych wpłynęło 5. Po stwierdzeniu liczby głosów oddanych na poszczególne listy, okazało się, że:

Na listę A padło . . . 135 głosòw
Na listę B padło . . . 98 głosów
Na listę C padło . . . 36 głosów
Na listę D padło . . . 25 głosów
Na listę E padło . . . 20 głosów

Ustawia się zatem 5 rubryk i wpisuje w każdą ilość oddanych głosów, oznaczając każdą rubrykę nazwiskiem lub znakiem tej listy propozycyjnej, dla której daną rubrykę przeznaczono.

Dzielnik	A.	B.	C.	D.	E.
	1) 135	2) 98	6) 36	10) 25	13) 25
2	3) 67	4) 49	16) 18	12	10
3	5) 54	8) 32	12	8	6
4	7) 33	11) 24	9	5	5
5	9) 27	14) 19,6	7	4	3
6	12) 22	15	6	3	2
7	15) 19,2	14	5,1	2,8	2,8
	7 radn.	5 radn.	2 radn.	1 radny	1 radny

Mając takie rubryki wpisuje się w każdą z nich sumę głosów oddanych na listę, która dana rubryka przedstawia. Następnie dzieli się te cyfry przez dwa, podpisując pod każdą iloraz. Potem dzieli się przez 3, 4, 5, 6, itd. Gdy uzyska się taki szereg cyfr, przystępuje się do podkreślenia. Podkreślanie odbywa się w takim porządku, że najpierw podkreśli się najwyższą ze wszystkich cyfr (135 rubr. A.) Potem najwyższą po niej cyfrę 98 (rubr. B), następnie cyfrę 57 (rubr. A itd., aż ilość podkreślonych cyfr dosięgnie ilości wybrać się mających radnych.

Numera obok każdej podkreślonej cyfry z prawej, strony umieszczone wskazują kolejność podkreślenia.

Ilość podkreślonych w każdej rubryce cyfr pokazuje, ilu na tę listę propozycyjną, którą dana rubryka przedstawia, przypadło radnych.

W powyższym przykładzie przypadło zatem na listę A. siedmiu, na listę B. pięciu, na listę C. dwuch radnych, na listę D. i E. po jednym radnym.

Art. 19.

Z całej czynności komisji wyborczej od chwili otwarcia wyborów aż do ukończenia spisuje się protokół w formie podanej na końcu niniejszej instrukcji (Wzór A)

Protokół ten podpisują wszyscy członkowie komisji.

Wszelkie dokumenty wyborcze (listę wyborców, kartki ważne i nieważne, zapiski kontrolujące, protokół) bierze przewodniczący komisji wyborczej w przechowanie.

Art. 20.

Po stwierdzeniu wyniku wyborów ogłasza je prze-

wodniczący komisji wyborczej i donosi wybranym o wyborze. W razie, gdy wybrany wyboru nie przyjmie, lub w skutek śmierci, ustąpienia lub innych przyczyn przestanie być członkiem Rady Gminnej, natenczas bez przeprowadzenia nowych wyborów wstępuje w jego miejsce następny z wymienionych w tej liście propozycyjnej kandydatów, na mocy której nieprzyjmujący wyboru lub ustępujący został wybrany.

Jeśliby cała lista propozycyjna została w ten sposób wyczerpaną, pozostaje odnośne miejsce nieobsadzone.

Jeśli więcej niż połowa urzędów radnych jest nieobsadzona, wydział powiatowy zarządze nowe wybory uzupełniające. Wybory uzupełniające przeprowadza się taksamo, jak wybory główne.

Art. 21.

Sprzeciwy przeciw wyborom wolno podawać w przeciągu 14 dni na ręce sołtysa.

W razie niewniesienia sprzeciwu w ciągu powyższego terminu wybory są prawomocne.

Art. 22.

W razie unieważnienia wyborów przeprowadza się ponowne wybory według tychsamych przepisów, jak wybory poprzednie.

W razie nowych wyborów należy przedkładać nowe listy propozycyjne.

B.

Wybory Sołtysa i ławników.

Art. 23.

Rada Gminna składająca się z sołtysa, ławników i nowowybranych radnych, wybiera sołtysa i taką liczbę ławników, jaką wieś dotychczas posiadała.

Przy pierwszych wyborach wybierają sami nowowybrani radni.

Att. 24.

Wybór sołtysa i wybór każdego ławnika z osobna odbywa się kartkami tak, że na kartce wyborczej wolno napisać tylko jedno nazwisko. Kartki wyborcze oddaje się przewodniczącemu komisji wyborczej.

Komisja wyborcza stwierdza ilość obecnych, ilość oddanych ważnych kartek i wynik wyborów, poczem przystępuje do wyboru pierwszego ławnika, postępując tak, przy wyborze sołtysa. W tensam sposób wybiera się następnych ławników, względnie zastępcę ławnika.

Art. 25.

Wybranym jest ten, kto otrzymał więcej, niż połowę wszystkich ważnych oddanych głosów.

Jeśli nikt nie otrzymał takiej większości głosów, przewodniczący komisji wyborczej zarządza ściślejsze wybory pomiędzy temi dwoma osobami, które otrzymały największe ilości głosów.

Głosowanie w tych ścisłych wyborach przeprowadza się także kartkami.

Jeden z członków komisji prowadzi protokół (wzór B.), który podpisać winni wszyscy członkowie komisji. Kartki, oddane na wybór sołtysa i każdego ławnika z osobna składa się do kopert. Koperty te pieczętuje się, umieszczając na nich stosowny napis np. „Kartki na wybór sołtysa“, lub „kartki na wybór ławnika“.

Protokół i kartki w kopertach wręcza przewodniczący komisji wyborczej komisarzowi obwodowemu, względnie naczelnikowi obwodu, który przedkłada je starości, celem zatwierdzenia sołtysa i ławnika.

Art. 26.

Sprzeciwy przeciw wyborom wolno podawać w przeciągu 14-tu dni na ręce sołtysa.

W razie niewniesienia sprzeciwu w powyższym terminie, wybory są prawomocne.

Art. 27.

Dotychczasowi sołtysi i ławnicy pozostają nadal w urzędowaniu aż do zatwierdzenia nowowybranych przez starostę.

Część II.

Dla gmin, posiadających mniej niż 101 wyborców.

Art. 28.

Dla gmin, posiadających mniej niż 101 wyborców, obowiązują co do przeprowadzenia wyborów sołtysa i ławnika §§ 1—3, niniejszej instrukcji, a nadto następujące przepisy:

Art. 29.

W dniu wyłożenia listy zwołuje sołtys Zgromadzenie Gminne, celem wyborów dwu mężów zaufania, z którymi tworzy komisję wyborczą, jako jej przewodniczący (przy pierwszych wyborach mianowany przez starostę komisarz oobiera sobie z grona wyborców dwóch móżów zaufania).

Art. 30.

Komisja wyborcza bada w przeciągu następnego tygodnia wniesione sprzeciwy, dokonuje wykreśleń, sprostowań i uzupełnień listy, poczem zamyka listę wyborców przez podpisanie się na niej wszystkich członków komisji.

Art. 31.

W dniu wyborów o oznaczonej godzinie otwiera przewodniczący komisji wyborczej lokal wyborczy.

Stół, za którym zasiada przewodniczący winień być tak ustawiony, aby można było do niego dostąpić ze wszystkich stron. Urna wyborcza stoi przed przewodniczącym.

Urną wyborczą może być każde należycie nakryte naczynie, które w nakryciu posiada otwór do wrzucania kartek wyborczych. Komisja przekonuje się o tem, że urna jest próżną.

Przewodniczący wzywa wyborców do oddania głosów na wybór sołtysa.

Każdy z wyborców przystępuje osobno do stołu i wypowiada swoje imię i nazwisko, otrzymuje od komisji kopertę, opatrzoną pieczęcią sołtysa, wkłada w nią na uboczu kartkę wyborczą, na której napisane być może nazwisko jednego tylko członka gminy i oddaje kopertę zamkniętą przewodniczącemu.

Przewodniczący wrzuca kopertę do urny.

Art. 32.

Jeden z członków komisji sprawdza spis wyborców. Przy nazwisku wyborcy, który głos swój oddał, robi znak widoczny.

Art. 33.

Jeden z członkow komisji prowadzi protokół czynności komisji wyborczej, który podpisany być winień po ukończeniu wyborów przez wszystkich członków komisji (Wzór C.)

Art. 34.

Po ukończeniu głosowania jeden z członków komisji przelicza liczbę tych, którzy głosy oddali, drugi członek przelicza liczbę kopert.

Obie liczby, które powinny się zgadzać, należy wpisać do protokółu wyborczego.

Następnie przewodniczący wyjmuje kartki z kopert i odczytuje wypisane na nich nazwiska, obydwaj zaś mężowie zaufania zapisują w skorowidzu ilość głosów oddanych na poszczególną osobę.

Art. 35.

Wybraną jest ta osoba, która otrzymała więcej niż połowę wszystkich ważnych oddanych głosów. W razie nieuzyskania takiej większości głosów, zarządza przewodniczący wybory ściśle pomiędzy temi dwoma osobami, które uzyskały największe ilości głosów. Głosowanie przy ścisłych wyborach odbywa się także kartkami.

Art. 36.

Sprawdzanie wyniku wyborów odbywa się w lokalu wyborczym publicznie.

Po sprawozdaniu ogłasza przewodniczący wynik wyborów.

Art. 37.

Następnie zarządza przewodniczący wybory pierwszego ławnika. Wybory te przeprowadza się tak samo, jak wybory sołtysa. Po wybraniu pierwszego ławnika wybiera się następnego, zachowując zawsze powyżej podane przepisy.

Po ukończeniu wyborów zbiera przewodniczący wszystkie ważne i nieważne kartki, oddane na wybór sołtysa i każdego ławnika osobno, wkłada je do oddzielnych kopert, na których umieszcza stosowny napis np. „kartki na wybor sołtysa", „kartki na wybór ławnika" itd. i przechowuje razem z protokółem wyborczym.

Art. 38.

Sprzeciwy przeciw wyborom wolno podawać w przeciągu 14-tu dni od dnia wyborów na ręce Sołtysa (przy pierwszych wyborach na ręce komisarza wyborczego.)

W razie niewniesienia sprzeciwu przeciw wyborom w przeciągu powyższego terminu wybory są prawomocne.

Art. 39.

Przewodniczący komisji wyborczej ma prawo i obowiązek utrzymywania ładu i porządku w lokalu wyborczym i przestrzegać powinien, aby w czasie wyborów nie rozdawano w lokalu wyborczym kartek wyborczych, nie przemawiano i nie uprawiano agitacyj.

Art. 40.

Po ukończeniu wyborów przewodniczący komisji wyborczej wysyła wszelkie dokumenty wyborcze komisarzowi obwodowemu, względnie naczelnikowi obwodu, które je przesyła staroście.

Nr. 4. **Zestawienie.**

wydanych rocznych kart myśliwskich w miesiącu grudniu 1925 r.

1. Kwaśniewski Mieczysław, inżynier Borek,
2. Nowicki Władysław, dzierż. prob. Wałków,
3. Schulemann Horst, dyrektor Borzęciczki,
4. Kuliński Dyonizy, ziemianin Serafinów,
5. Balcerzak Kazimierz, urzęd. gosp. Cielmice,
6. Sobiak Leon, leśniczy Siedmiorogów,
7. Jakiel Stanisław, leśniczy Siedmiorogów,
8. Eisenbrandt August, gospodarz Głuchówek,
9. Musiał Ignacy, gorzelnik Zimnowoda,
10. Kalmarczyk Franciszek, sierż. sztab. Koźmin,
11. Kasprzak Józef, restaurator Koźmin 3 dni,
12. Werner Paweł, gospodarz Sapieżyn,
13. Sołtys Jan, gospodarz Galew,
14. Ogurkowski Czesław, wł. drogerji Koźmin 3 dni
15. Lander Jan, nauczyciel Pogorzela, 3 dni
16. Dr. Janusz Chosłowski, wł, maj. Czarnysad,
17. Kosztka Antoni, gospodarz Kaniew,
18. Dudek Józef, gospodarzCegielnia, 3 dni
19. Ehemann Walter, asyst. gosp. Gałązki,
20. Grenda Stanisław, str. przod. P. P. P. Koźmin 3 dni
21. Czapski Fryc, wł. majętności Obra,
22. Graeve Antoni, student Karolew,
23. Wyszyński Zygmunt, student Czarnysad,
24. Tyran Stanisław, instruktor szkoły ogr. Koźmin,
25. Frank Hans Jurgen, gimnazjasta, Psiepole 3 dni,
26. Gruszka Józef, urzęd. gosp. Psiepole, 3 dni
27. Borowski Walenty, rolnik Koźmin,
28. Maćkowiak Ignacy, kołodziej Bruczków.

Koźmin, dnia 2 stycznia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 9/26 III. —

Nr. 5. **Dodatkowo**

Podaję do wiadomości wszystkim właścicielom klaczy, że od dnia 20 października 1925 r. na niżej podanej stacji stanowi następujący rozpłodowiec prywatny:

Stacja	Właściciel ogiera	Miejsce zamieszkania	Wiek	Maść i odmiany ogiera	Kategorja
Szelejew dwór	Stanisław Karłowski wł. majętności	Szelejew	5	arab siwy jabłkowity	II

Pozatem powołuję się na zarządzenie moje z dnia 21 grudnia 1925 r. l. dz. 8468/25—4—II. — ogłoszone w Orędowniku Pow. nr. 102 z dnia 23 grudnia 1925, do którego należy się ściśle zastosować.

Koźmin, dnia 2 stycznia 1926 r. — L. dz. 9340/25—4. II. —

Starosta.

Nr. 6. Z wszystkich stron dochodzą skargi właścicieli gospodarstw i obszarów dworskich na nieprzestrzeganie przez ludność policyjnych przepisów ogniowych wskutek czego olbrzymia część naszego majątku narodowego wystawiona jest na pastwę płomieni. Szczególnie służba wznieca bardzo często pożary paleniem w stodołach, w stajniach, koło stogów i zabudowań a wszelkie przestrogi administracji i właścicieli zbywa lekceważeniem i do nich stosować się nie chcą, również dzieci i niedorostki, czy to niedopałkami papierosów, czy zapałkami lekkomyślnie im pozostawionemi powodują ogromne pożary, doprowadzając przez to ludność do nędzy i narażając instytucje ubezpieczeniowe na ogromne straty.

Właścicieli zabudowań większych, folwarcznych i obszarów dworskich wzywam do umieszczenia w odpowiednich miejscach napisów ostrzegawczych z podpisem urzędowym. Również winny być wszystkie przybory do gaszenia ognia w należytym stanie, zdatne każdego czasu do użytku.

Zwracam uwagę na przepisy pożarowe z dnia 21 czerwca 1912 r. (Amstblat nr. 32) i polecam władzom policyjnym i Posterunkom Policji Państwowej, aby zważali na to, czy ludność powiatu tutejszego stosuje się do powyższych przepisów, które już dawno istnieją a zatem muszą być znane.

Niestosowanie się do nich należy surowo karać.

Koźmin, dnia 2 stycznia 1926 r.

Starosta

— L. dz. 6/26—5 I. —

Dział nieurzędowy

Wiadomości rozmaite.

Powódź w Niemczech. Według oświadczenia magistratu w Kwedlinburg szkody, wyrządzone tam powodzią, sięgają w przybliżeniu kwoty 3 miljonów marek. Miasto zwróciło się już do rządu z prośbą o udzielenie jednorazowej pomocy w sumie 500 000 marek.

W Thale oceniają szkody na 600 000 marek. Do najbardziej dotkniętych powodzią miast zaliczyć można miasto Neuwied, które zostało zupełnie zalane, tak że obecnie co czwarty mieszkaniec Neuwiedu otrzymuje zapomogę z kasy publicznej. W tejże miejscowości 3 000 osób znalazło się dosłownie bez środków do życia.

Postępowanie upadłościowe.

Co do majątku firmy Franciszek Nowacki w Koźminie, Skład kolonjalny wdraża się z dniem dzisiejszym t. j. z dniem 17 grudnia 1925 o godz. 12,30 po południu postępowanie upadłościowe, ponieważ wyżej oznaczona firma nie może pokryć swych zobowiązań przekraczających sumę 7 985,06 zł.

Zarządcą masy upadłościowej mianuje się Dyrektora Banku p. Ludwika Paryzka w Koźminie.

Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 10 lutego 1926 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca ma pozostać, ewentl. celem wyboru nowego zarządcy dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestji, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na

dzień 9 stycznia 1926 r. o godz. 11 przed pol.

zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 27 lutego 1926 r. o godz. 11-tej przed połud.

Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 17 lutego 1926 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.

Koźmin, dnia 18 grudnia 1925 r.

Sąd Powiatowy.

Postępowanie upadłościowe.

Co do majątku Towarzystwa Handlu Węgla Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Koźminie wdraża się z dniem dzisiejszym t. j. z dniem 31 grudnia 1925 r. o godzinie 10-tej przed południem postępowanie upadłościowe, ponieważ członek zarządu Dyonizy Kuliński z Serafinowa zgłosił w imieniu Spółdzielni upadłość, oświadczając niewypłacalność spółdzielni.

Zarządcą masy upadłościowej mianuje się p. Dyrektora Banku Ludwika Paryzka z Koźmina.

Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 26 lutego 1926 r.

Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać ewentl. celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestji, wymienionych 2 § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się niżej w wymienionym Sądzie termin na

dzień 26 stycznia 1926 roku przed południem

zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 10 marca 1926 r. o godz. 11-tej przed połud.

Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 25 stycznia 1926 r. donieśli zarządcy mas o posiadania takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.

Koźmin, dnia 2 stycznia 1926 r.

Sąd Powiatowy.

Nakładem i drukiem Leona Goldbeka w Koźminie.

Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Leon Goldbek w Koźminie.